

Sygn. akt: I C 971/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Remigiusz Drzewiecki
Protokolant:	stażysta Katarzyna Jaskurzyńska

po rozpoznaniu 16 stycznia 2019 r. na rozprawie w N.

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko S. S.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym 8 marca 2018 roku do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej S. S. 490,38 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów sądowych 30 zł i kosztów zastępstwa procesowego 60 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż pozwana zawarła z W..pl (...). z o.o. z siedzibą w W. umowę pożyczki nr (...). Pozwana nie wywiązała się z zawartej umowy, w szczególności nie zwróciła pobranych środków pieniężnych. Na podstawie umowy o przelew wierzytelności zawartej w ramach transakcji sekurytyzacji zawartej między stroną powodową, a poprzednim wierzycielem 1 grudnia 2017 r. (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. nabył od W..pl (...). z o. o. z siedzibą w W. powyższą wierzytelność wraz z prawem do naliczania odsetek. Na kwotę żadaną pozwem składają się: 300 zł jako niespłacona kwota kapitału wymagalna 10 kwietnia 2015 r.; 180 zł tytułem kosztów naliczonych przez poprzedniego wierzyciela wymagalne 10 kwietnia 2015 r.; 4,91 zł tytułem odsetek naliczonych przez poprzedniego wierzyciela od kwoty niespłaconego kapitału za okres od dnia występowania zaległości w spłacie do 1 grudnia 2017 r. według stopy procentowej wskazanej w umowie każdorazowo nie wyższej niż stopa odsetek maksymalnych – wymagalne 10 kwietnia 2015 r.; 5,47 zł tytułem odsetek naliczonych przez stronę powodową od kwoty niespłaconego kapitału od 2 grudnia 2017 r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu wymagalne 8 marca 2018 r. Strona powodowa podała, że przed wniesieniem pozwu wezwała pozwaną do zapłaty należności żądanej pozwem.

22 marca 2018 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie przekazał niniejszą sprawę do Sądu Rejonowego w Nysie.

W piśmie z 1 czerwca 2018 r. (k. 12-13) strona powodowa podtrzymała żądanie pozwu w całości, domagając się nadto zasądzenia od pozwanej kosztów zgodnie ze spisem kosztów, tj. ponad koszty żądane w pierwotnym pozwie także kwoty 17 zł tytułem kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

13 czerwca 2018 r. (k. 92) Sąd Rejonowy w Nysie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt I C 971/18 upr., w którym zasądził całość roszczenia na rzecz strony powodowej oraz orzekł o kosztach postępowania sądowego. Odpis nakazu zapłaty wraz z pozwem i załącznikami został doręczony pozwanej 4 lipca 2018 r.

17 lipca 2018 r. (data nadania przesyłki w placówce pocztowej) pozwana S. S. wniosła do tutejszego Sądu sprzeciw od nakazu zapłaty (k. 100).

W sprzeciwie pozwana zaskarżyła nakaz w całości. Uzasadniając swoje stanowisko pozwana podniosła, że w postanowieniu o umorzeniu dochodzenia wydanym przez KPP w N. 10 grudnia 2015 r. wyraźnie wskazano, że za pomocą danych, które jej zostały skradzione wyłudzone pieniądze za pośrednictwem Internetu. Data zawarcia umowy pożyczki, jak i fikcyjny adres powielają się w tej sprawie, co wskazuje, że to kolejna pożyczka wyłudzona przez te same osoby.

Strona powodowa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w odpowiedzi na sprzeciw z 1 sierpnia 2018 r. (k. 108-109) podtrzymała żądanie pozwu w całości podnosząc, iż w dołączonym przez powódkę postanowieniu o umorzeniu dochodzenia nie jest wyszczególniona pożyczka stanowiąca podstawę roszczenia w niniejszej sprawie. W tym zakresie to na pozwanej spoczywa ciężar dowodu, że pożyczka została uzyskana w oparciu o skradzione jej dane osobowe.

Na rozprawie 14 listopada 2016 r. (k. 116, 118) pozwana podniosła, że umowa stanowiąca podstawę pozwu nie została przez nią podpisana, zaprzeczyła, że zawarła umowę pożyczki z poprzednikiem prawnym strony powodowej. Wskazała, że nigdy nie przebywała w L.. Nie dostała wezwania do zapłaty. Podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

5 marca 2015 r. za pośrednictwem strony internetowej na nazwisko pozwanej S. S. nr PESEL (...) został zawarta z W..pl (...). z o.o. z siedzibą w W. drogą elektroniczną umowa pożyczki ramowej nr (...). Jako adres pozwanej wskazano w umowie (...)-(...) C. os. (...). Zgodnie z umową pozwana mogła otrzymać 310 zł w ramach pierwszej wypłaty. 5 marca 2015 r. na rachunek bankowy nr (...) spółka (...).pl przelała kwotę pożyczki w wysokości 300 zł. Pozwana zobowiązana była do zwrotu pożyczki 300 zł powiększonej o prowizję za udzielenie pożyczki w kwocie 10 zł w terminie do 10 kwietnia 2015 r.

W § 13 umowy ramowej pożyczki zastrzeżono, że w przypadku nieterminowej spłaty pożyczki W..pl (...). z o.o. z siedzibą w W. ma prawo naliczyć odsetki w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP lub 15 % w zależności, które są niższe.

Wobec braku spłaty pożyczki w uzgodnionym terminie W..pl za pośrednictwem korespondencji sms wysyłanej na nr (...) oraz korespondencji e-mail wzywała pozwaną do zapłaty należności.

Dowody: zgoda na weryfikację w BIK k. 52; ramowa umowa pożyczki nr (...) k. 53-63; pełnomocnictwo do podpisania ramowej umowy pożyczki k. 64; formularz informacyjny pożyczki konsumenckiej k. 65-67; korespondencja e-mail i sms prowadzona przez spółkę (...).pl 68-78.

W..pl (...). z o.o. z siedzibą w W. na mocy umowy przelewu wierzytelności w ramach sekurytyzacji z 1 grudnia 2017 r. przeniosła na rzecz strony powodowej (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W. wierzytelność

z tytułu pożyczki nr (...) udzielonej 5 marca 2015 r. na nazwisko pozwanej w wysokości 484,91 zł. W załączniku do umowy przelewu jako adres pozwanej wskazano ul. (...), (...)-(...) L..

Dowody: umowa przelewu wierzytelności z 1.12.2017 r. k. 22-48.

W..pl (...). z o.o. z siedzibą w W. 1 grudnia 2017 r. sporządziła pisemne zawiadomienie pozwanej o przeniesieniu wierzytelności z tytułu powyższej pożyczki na rzecz (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wysłane na adres ul. (...), (...)-(...) L.. 13 grudnia 2017 r. strona powodowa skierowała do pozwanej wezwanie do zapłaty należności z tytułu powyższej pożyczki w kwocie 485,95 zł również wysłane na adres ul. (...), (...)-(...) L..

Dowody: zawiadomienie o przelewie z 1.12.2017 r. k. 50; wezwanie do zapłaty z 13.12.2017 r. k. 51.

Komenda Powiatowa Policji w N. pod nadzorem Prokuratury Rejonowej w Nysie prowadziła dochodzenie w sprawie 2 Ds. 390/15 w sprawie: usiłowania wyłudzenia pieniędzy w dniu 3.03.2015 r. w C. woj. (...) za pośrednictwem Internetu przez nieustalonego sprawcę, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na podstawie wcześniej wyłudzonych danych osobowych od S. S. pod pretekstem podpisania umowy o pracę na stanowisku redaktora w firmie (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. wprowadzając w błąd co do swojej tożsamości założył E-konto w MBanku o nr (...) odbierając przy tym kartę debetową umożliwiającą wypłatę pieniędzy, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zablokowanie konta bankowego oraz wydanej karty debetowej przez S. S. tj. o czyn z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 286 § 1 k. k.; wyłudzeń pieniędzy w okresie od 5 marca 2015 r. do 6 marca 2015 r. w C., woj. (...), za pośrednictwem Internetu, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, przez nieustalonego sprawcę, który celem wprowadzenia w błąd co do swojej tożsamości posługując się danymi S. S., po uprzednim otwarciu w dniu 03.03.2015 r. w MBanku rachunku nr (...), które posłużyło mu do weryfikacji danych przy zawieraniu umów pożyczek tj.:

- w dniu 05.03.2015 r. w VIA SMS na podstawie złożonego wniosku nr (...), gdzie została przyznana pożyczka gotówkowa w kwocie 250 zł;

- w dniu 05.03.2015 r. w F. Bank (...) na podstawie umowy pożyczki nr (...), gdzie została przyznana pożyczka gotówkowa w kwocie 200 zł;

- w dniu 06.03.2015 r. w (...) sp. z o. o. na podstawie umowy nr (...), gdzie została przyznana pożyczka gotówkowa w kwocie 400 zł, czym doprowadził S. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 850 zł

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 12 k. k.

Postanowieniem z 10 grudnia 2015 r. powyższe dochodzenie zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa na podstawie art. 322 § 1 k.p.k.

Na wyżej opisany rachunek bankowy w MBanku 5 marca 2015 r. wpłynęła należność z tytułu umowy pożyczki z 5 marca 2015 r. w wysokości 300 zł. Nr telefonu podany do kontaktu firmie (...).pl. tj. (...), na który wysłano sms z ponagleniem spłaty nie został zarejestrowany na pozwaną.

Dowody: dokumenty w aktach Prokuratury Rejonowej w Nysie (...): postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 263-264; pismo MBank i historia rachunku bankowego k. 293-298; notatka z analizy materiałów postępowania k. 261-262.

Sąd zważył, co następuje:

Sprawę rozpoznano w postępowaniu uproszczonym.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie i należało je w całości oddalić.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w szczególności w postaci: umowy pożyczki z załącznikami, umowy przelewu wierzytelności z załącznikami, wydruków korespondencji e-mail oraz sms. Nadto do ustalenia stanu faktycznego sprawy posłużyły także dokumenty zgromadzone w aktach Prokuratury Rejonowej w Nysie (...). Sąd na podstawie porównania dokumentów nadesłanych przez powoda i znajdujących się w aktach postępowania karnego ustalił, że umowę pożyczki z poprzednikiem prawnym powoda stanowiącą podstawę powództwa na nazwisko pozwanej zawarł nieustalony sprawca, który wyłudził w tym samym czasie na nazwisko pozwanej inne pożyczki, a wcześniej założył na jej nazwisko rachunek bankowy (...). Ten rachunek został wskazany do przelania kwoty pożyczki udzielonej przez W..pl na podstawie umowy z 5 marca 2015 r. i na ten rachunek poprzednik prawny powoda przekazał 5 marca 2015 r. należność w tytułu pożyczki w kwocie 300 zł.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowi przepis art. 720 k.c., jak również przepisy ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2011 r., nr 126, poz. 715 z późn. zm.) oraz postanowienia ramowej umowy pożyczki.

Roszczenie pozwu nie jest przedawnione.

W tym miejscu zwrócić uwagę należy na okoliczność, że niniejsza umowa jest umową o kredyt konsumencki W myśl art. 3 ustawy o kredycie konsumenckim z dnia 12 maja 2011r. przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255 550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi.

Zgodnie z ust. 2 za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności: umowę pożyczki, umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego, umowę o odroczeniu konsumentowi terminu spełnienia świadczenia pieniężnego, jeżeli konsument jest zobowiązany do poniesienia jakichkolwiek kosztów związanych z odroczeniem spełnienia świadczenia, umowę o kredyt, w której kredytodawca zaciąga zobowiązanie wobec osoby trzeciej, a konsument zobowiązuje się do zwrotu kredytodawcy spełnionego świadczenia; umowę o kredyt odnawialny.

Z kolei zgodnie z art. 5 pkt 13 ustawy o kredycie konsumenckim umowa o kredyt konsumencki może być zawierana z konsumentem bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, o których mowa w ustawie z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz.U. z 2012r. poz.1225).

Zgodnie natomiast z art. 29 ustawy o kredycie konsumenckim umowa o kredyt konsumencki powinna być zawarta w formie pisemnej, chyba że odrębne przepisy przewidują inną szczególną formę. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy jest zobowiązany niezwłocznie doręczyć umowę konsumentowi. Umowa powinna być sformułowana w sposób jednoznaczny i zrozumiały.

W myśl cytowanego przepisu forma pisemna nie jest zastrzeżona pod rygorem nieważności, a zatem jej niedochowanie nie skutkuje nieważnością umowy, ale ograniczeniami dowodowymi, o których mowa w art. 74 k.c. Jednakże zgodnie z art. 74 § 2 k.c. mimo niezachowania formy pisemnej przewidzianej dla celów dowodowych, dowód ze świadków lub dowód z przesłuchania stron jest dopuszczalny, jeżeli obie strony wyrażą na to zgodę, jeżeli żąda tego konsument w sporze z przedsiębiorcą albo jeżeli fakt dokonania czynności prawnej będzie uprawdopodobniony za pomocą pisma.

W niniejszej sprawie Sąd nie badał okoliczności dochowania formy pisemnej przez strony rzeczonyj umowy, albowiem okoliczność ta nie była kwestionowana, fakt zawarcia umowy jest potwierdzony pismem, ponadto ustawa nie przewiduje rygору nieważności.

Niewątpliwie także umowa będąca źródłem rzeczonyj zobowiązania stanowi również umowę pożyczki. Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości

Kodeks cywilny pozostawia stronom umowy pożyczki swobodę w zakresie ustalenia wynagrodzenia z tytułu przeniesienia własności przedmiotu umowy na pożyczkobiorcę.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. W myśl § 2, wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

W niniejszej sprawie pozwana nie zawarła umowy pożyczki ramowej nr (...). Pozwana zaprzeczyła, by zawarła tę umowę i otrzymała środki z tytułu pożyczki. Jak wynika bowiem z dokumentów znajdujących się w aktach Prokuratury Rejonowej w Nysie do otrzymania pożyczki wskazano nr rachunku bankowego założonego nie przez pozwaną, a osobę, która wyłudziła dane osobowe pozwanej. Na ten rachunek przelano też kwotę pożyczki. Także nr telefonu podany do kontaktu z pozwaną nie był jej numerem, a wysyłano na ten nr ponaglenia spłaty. Co prawda umowa zawarta 5 marca 2015 r. z firmą (...).pl nie została wymieniona w zarzucie co do którego umorzono dochodzenie, jednak nie sposób tylko z tego powodu przyjąć, że pozwana zawarła przedmiotową umowę pożyczki i otrzymała należność z tego tytułu.

Wobec więc tego, że to nie pozwana zawarła umowę pożyczki z 5 marca 2015 r. nie jest ona obowiązana do zwrotu należności z tytułu tej umowy, a powództwo wobec niej należało oddalić.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.

Na oryginale właściwe podpisy
Z up. Kierownika Sekretariatu
protokolant sądowy K. K.